

En ser coneguda la seva mort i la serenor amb que l'acceptà es produeix una allau de reconeixement nacional, internacional i de respecte polític vers la seva persona que fa trontollar forçats silencis, ferris controls i obligades censures. L'eco de la ignomínia assassina és molt superior a la voluntat dictatorial dels seus botxins de silenciar-la. **Immediatament després de ser afusellat hom veu el fet evident que la seva figura s'anirà engrandint amb el temps.**

El seu testament polític i els documents que ens han arribat dels darrers dies de la seva vida són testimoni fefaent d'una enteresa i valor que dignifiquen una persona i en el seu cas, el poble català que ell simbolitza.

Lluís Companys és l'únic president d'un país democràtic afusellat pel totalitarisme que vol imposar-se arreu d'Europa durant la Segona Guerra Mundial. Esdevé així el símbol i la denúncia més notòria contra un règim dictatorial que pretén perpetrar un genocidi cultural i nacional contra el ser i la personalitat de Catalunya.

Durant dècades **el seu vil assassinat és recordat cada any**, puntualment, pels catalans a la diàspora amb multitud d'actes i publicacions a Mèxic, Montevideo, Perpinyà, París... I també a l'interior del país, on el seu nínxol al cementiri de Montjuïc és homenatjat clandestinament al llarg de tota la Dictadura franquista.

El 1985, recuperada la democràcia i la Generalitat, es dignifica la seva tomba amb el trasllat de les seves despulles al Fossar de la Pedrera de Barcelona. Allí, on finalment reposa, **cada 15 d'octubre es recorda i homenatja la figura de qui va saber honorar i defensar la Pàtria en vida i més enllà de la mort.**

1954
Homenatge a Lluís Companys del pintor català Joan Junyer.

18 octubre 1940
Le Jour de Maria Bà amb la notícia de l'afusellament del president Companys.

Novembre 1940
La revista Catalunya, editada pels catalans de Buenos Aires, amb una portada «Hèroica de l'assassinat de Lluís Companys en un número monogràfic dedicat al president marit».

Barcelona, 15 octubre 1942
Corona i retol posats al nínxol del president Companys, on durant tot el franquisme no hi va haver cap referència que permetés identificar-lo. Aquesta és la primera acció clandestina de reivindicació del president màrtir de la qual es conserva testimoni gràfic.

15 octubre 1942
La Humanitat, editada per Esquerra a Mèxic.

15 octubre 1944
Pasqui del Front Nacional de Catalunya editat a l'interior.

1882-1940

LLUÍS COMPANYS
POLÍTIC FINS A LA MORT